

РЕШЕНИЕ

№ 6893

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9730** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на А. М. К. от [населено място] срещу Заповед № ССД20-РД05-59 от 29.06.2020г. на кмета на СО, с която е отказано предоставяне на право на безплатно и денонощно паркиране върху специално определено и сигнализирано за тази цел място на ППС, обслужващо жалбоподателя.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорваният акт, поради нарушение на материално правните норми. Сочи, че притежава карта по чл.99а от ЗДР, както и е с 94% ТНР съгласно ЕР на ТЕЛК № 1573 от зас. № 100 от 27.06.2013г. - пожизнено. В тази връзка и съгласно чл. 90, ал.1, б. „е“ от Наредбата за предоставяне на право на безплатно паркиране е представила фактура за закупени патерици, с които се придвижва и без които трудно стои изправена и трудно се придвижва. Твърди, че административният орган не е извършил правилна преценка на представените пред него документи, издадени от органите на медицинската експертиза на работоспособността. Поради това иска да бъде отменена оспорената заповед.

Ответникът – Кмет на Столична община, в становище, представено с административната преписка, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като жалбоподателят не е представил доказателства, че ползва инвалидна количка, ортопедични апарати и външни протези. Представените фактури за патерици, колянна превръзка, стол и лумбален колан не попадат в посочените помощни средства. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорва се Заповед № ССД20-РД05-59/29.06.2020 г. на Кмета на Столична община, с която на жалбоподателя се отказва предоставяне на право на безплатно и денонощно паркиране върху специално определено и сигнализирано за тази цел място на ППС, превозващо лице с увреждания до сградата по настоящ адрес на жалбоподателя. Заповедта е издадена на основание чл.44, ал. 1, т.1 и ал.2 от ЗМСМА и чл. 90 от Наредба за организацията на движението на територията на СО. Като фактически мотив за отказа е посочено, че лицето не отговаря на изискванията на посочената разпоредба от Наредбата, тъй като не са му отпуснати инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, то е в състояние да се придвижва и заема изправено положение на тялото без използването на посочените медицински изделия и според представената медицинска документация няма трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването или издръжливостта.

Заповедта е издадена по заявление от жалбоподателя от 20.05.2020г. до кмета на СО за предоставяне на право на безплатно и денонощно паркиране на ППС до сградата по настоящ адрес. Към заявлението е приложена декларация, че жалбоподателят не притежава собствен гараж или паркомясто в и до сградата по настоящия му адрес, карта за паркиране на лице с трайни увреждания съгласно чл.99а от ЗДвП, както и експертно решение на ТЕЛК №1573/100/27.06.2013 г., от което е видно, че жалбоподателят е с определена 94% трайна неработоспособност без чужда помощ пожизнено, в резултат на ИБС – стенокардия, постоперативен хипотиреоидизъм, дискоординационен синдром, контрактура талокруралис синистра и астма с преобладаващ алергичен компонент. В решението не е посочена необходимостта от ползване на специални медицински изделия за придвижване.

Заявлението е разгледано от комисия, назначена със заповед на кмета на СО №СОА-19-РД91-138/11.04.2019г. (л. 10 по делото), която в т.2 по протокол № 217а/28.05.2020г. за разглеждане на постъпили искания по чл. 90 от посочената по-горе Наредба е предложила да се изиска от жалбоподателя фактура за закупено медицинско изделие на негово име, съгласно чл. 90, т.5, б. „е“ от Наредбата. В тази връзка жалбоподателят е уведомен за решението на комисията с писмо, получено на 05.06.2020г. (л.28). В указания срок жалбоподателят е представил фактури от 10.10.2017г. за закупени 2 бр. патерици на стойност 60лв., стол WC без колела сгъваем на стойност 169лв., колянна превръзка на стойност 108,99лв. и лумбален колан на стойност 56лв., като в писмо от 11.06.2020г. е посочил, че същите са закупени поради претърпяно ПТП и получените от него травми, от които жалбоподателят и до момента не се е възстановил. Заявлението е разгледано по същество от комисията по т. 1 протокол № 218 от 11.06.2020г., като е предложено да се издаде отказ по заявлението на жалбоподателя, тъй като същият не отговаря на изискванията по чл. 90 от Наредба за организацията на движението на територията на СО.

Заповед № РД-08-282/12.03.2012 г. на Кмета на Столична община е оспорена пред областния управител на област С. с жалба от 15.07.20г., като преписката е постъпила при него на 31.07.20г. С решение № АК-01-00022 от 05.08.2020г., поправено с решение № АК-01-00026 от 15.09.2020г. на областния управител на област С. жалбата е оставена без уважение като неоснователна. Решенията са получени от

жалбоподателя на 28.09.2020г., видно от справка на л. 72.

По делото с определение на съда от 28.10.2020г. е допусната СМЕ, която по изрична молба на жалбоподателя от 03.11.2020г. и поради невнасяне на определения депозит е заличена.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – С.-град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове - с жалба от 28.09.2020г. По същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по изложените по-долу съображения:

На първо място, оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт, в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание. Длъжен да се произнесе по искането е бил Кметът на Столична община, съгласно Наредбата за организацията на движението на територията на СО /наричана по-долу за краткост Наредбата/.

На второ място, актът е издаден при спазване на процесуалноправните норми. Производството е започнало по заявление на жалбоподателя от 20.05.2020 г., придружено със съответните за това документи, допълнено с писмо от 11.06.20г. Административния орган е преценил представените доказателства и е взел решението си въз основа на протокол на комисия по чл. 90, т.10 от Наредбата.

На трето място, актът е издаден при спазване на материалноправните норми на Наредбата. Съгласно чл.90, т.1 от Наредбата в приложимата към оспореният акт редакция - Критерии и условия за определяне на правоимащи лица с трайни увреждания за безплатно и денонощно паркиране на превозващо ги ППС върху специално определено и сигнализирано за тази цел място, до сградата по настоящ адрес на правоимащите право на безплатно и денонощно паркиране върху специално определено и сигнализирано за тази цел място на ППС, превозващо лица с трайни увреждания до сградата по настоящ адрес на правоимащите, има лице, което притежава карта за паркиране по чл. 99а от Закона за движението по пътищата и което в следствие на увреждане не може да се придвижва без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използването на посочените медицински изделия и има трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването или издръжливостта.

От изложеното следва, че Наредбата предвижда четири кумулативни предпоставки за признаване на посоченото право: 1. Лицето да притежава карта за паркиране по чл. 99а от Закона за движението по пътищата; 2. Лицето в следствие на увреждане да не може да се придвижва без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези; 3. Лицето да не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използването на посочените медицински изделия; 4. Лицето да има трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването или издръжливостта. Първата предпоставка в случая е налице, видно от представената карта на л.20. Оспорва се наличието на втората предпоставка, като жалбоподателят твърди, че от всички закупени от него през 2017г. изделия за лечение от претърпяното ПТП към момента ползва единствено патерици, които представляват медицинско изделие, попадащо в изброените в чл.90, т.1 от Наредбата. За да установи дали патериците попадат в посочените в тази разпоредба изделия, съдът съобразява списъкът на

помощните средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, за които хората с увреждания с установена необходимост, съобразно вида на увреждането и индивидуалната оценка на потребностите, ползват целевата помощ, посочени в приложение № 2 към чл. 68, ал.1 от ПРАВИЛНИК за прилагане на Закона за хората с увреждания. Видно от този списък, в отделни редове от него фигурират протези, ортези и ортопедични апарати, патерици и инвалидни колички. От описанията им става ясно, че патерицата е приспособление, спомагащо за поддържане тежестта на пациента при ходене чрез прехвърляне на тази тежест към горната част на тялото. Използва се при нарушения на функциите на опорно-двигателния апарат вследствие болест или травма (най-често счупване на крак), или по време на реабилитация. Патериците позволяват на пациента да се придвижва самостоятелно. За разлика от тях протезата е изкуствена функционалноподобна човешка част, която замества липсваща или отстранена от тялото такава поради заболяване. С помощта на механични устройства, свързани с човешките мускули и скелет и управлявани от нервната система на човека, протезите заменят липсващите части от тялото и подпомагат човека да изпълнява моторни функции, необходими за съществуването му. Външните протези по-специално са протези, заместващи крайници или части от тях. О. апарат е медицинско устройство, чиято основна функция е да фиксира анатомично правилното положение на ставите, а инвалидната количка е показана за употреба при частична или пълна парализа на долни крайници или други увреждания, при които самостоятелното придвижване е невъзможно. От изложеното следва, че патерицата не представлява нито външна протеза, нито ортопедичен апарат, нито инвалидна количка. Следователно правилно административният орган е преценил, че ползваните от жалбоподателя патерици не попадат в изчерпателно посочените медицински изделия, при които може да се признае право на безплатно и денонощно паркиране на ППС. Липсата на втората предпоставка води до извод и за липсата на третата, защото след като жалбоподателят не ползва нито едно от посочените в разпоредбата медицински изделия, той може да заема изправено положение на тялото без тях. За наличието на четвъртата предпоставка е необходима преценка дали заболяванията на жалбоподателя са довели до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. В този смисъл административният орган е издал оспорения акт въз основа на заключението на комисия, в която фигурира лекар ортопед. От нейното заключение е видно, че заболяването на жалбоподателя не води до невъзможност да се придвижва без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, т.е. е в състояние да заема изправено положение на тялото без използването на тези изделия, и няма трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Съдът не може да извърши проверка дали тази преценка е правилна, защото не разполага със специални знания в областта на медицината. В тази връзка и на основание чл. 9 от АПК служебно е допуснал СМЕ, която да провери извода на административния орган. Жалбоподателят е оспорил необходимостта от експертизата и не е внесъл определения му депозит. При това положение и с оглед указаната му в определение от 28.10.2020г. доказателствена тежест, твърдението, че жалбоподателят има трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта е останало недоказано. Следва да се посочи обаче, че дори и да имаше такъв дефицит, същият не е достатъчен, защото е необходимо и наличието на другите кумулативни предпоставки – да не може да се придвижва без използването на инвалидна количка,

ортопедични апарати, външни протези, и да не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използването на посочените медицински изделия. В тази част жалбоподателят не е опровергал заключението на комисията като представените доказателства за закупуване на патерици са неотнормирани, защото същите не попадат сред посочените в чл. 90, т.1 от Наредбата медицински изделия, нито доказват, че и към момента жалбоподателят не може да се придвижва и да заема изправено положение на тялото без използване на такива.

На следващо място посочените предпоставки могат да бъдат удостоверени и с актове, издадени от компетентните органи на медицинската експертиза (Лекарска консултативна комисия (ЛКК), ТЕЛК и Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК), както и чрез акт за назначаване и отпускане на помощни средства за медицинска и социална рехабилитация при условията на чл. 29, ал.1 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ) във вр. с Приложение № 2 към чл. 68, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗХУ. От представеното ЕР на ТЕЛК, с което на жалбоподателя е определен пожизнено процента на трайно намалената работоспособност, се установява, че лицето е със 72% трайно намалена работоспособност. Посочените в ЕР заболявания – водеща диагноза и основни заболявания не доказват, че лицето не може да се придвижва самостоятелно без използване на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези и не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използване на посочените медицински изделия, доколкото липсва отбелязване от компетентния орган в тази връзка. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 2810 ОТ 26.02.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 11949/2013 Г., VII ОТД. НА ВАС.

Предвид изложеното оспорената в настоящото производство заповед № ССД20-РД05-59 от 29.06.2020г. на кмета на СО следва да бъде потвърдена като законосъобразна, а жалбата срещу нея – отхвърлена.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 41 състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. К. от [населено място] срещу Заповед № ССД20-РД05-59 от 29.06.2020г. на кмета на СО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на препис от него.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: